

[Mimi Jakobsen]

færdelig dårlig forretning for det offentlige, men de kan få meget højere lønninger, hvis de går ud som revisorer. Men vi ved også, at hvis man i en privat virksomhed slår en stilling som altmuligmand op, så får man 150 ansøgninger, slår man én som HK'er op, får man 175 ansøgninger, og slår man en anden op, der måske ikke kræver den store uddannelse, får man 200 ansøgninger. Vi kan godt stille private erhvervsvirksomheder i den situation, at de ikke får 150, men 300 ansøgninger eller 400 ansøgninger, men hvad i alverden skal de med dem?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal håbe på, at jeg har forstået det. Den 29. maj i år stillede hr. Torben Lund på Socialdemokratiets vegne et forslag om motiveret dagsorden, som pålagde regeringen forskellige ting, bl.a. »at der afsættes de nødvendige ressourcer til en væsentlig nedbringelse af ventetider på sygehusbehandling i det offentlige inden udgangen af 1991«.

Jeg forstod på hr. Svend Auken indlæg, at Socialdemokratiet faktisk mener det alvorligt, når man siger, at Socialdemokratiet ønsker uændrede offentlige udgifter. Kombineret med den motiverede dagsorden, jeg citerede fra, må jeg forstå, at Socialdemokratiet også er indstillet på at omprioritere inden for de offentlige udgifter, eller med den model, hr. Svend Auken brugte til at svare på mit første spørgsmål, at finansiere ekstraordinære offentlige udgifter f.eks. ved, at nogle af os går ned i løn.

Mit sidste spørgsmål er så: Betyder det ikke alligevel, selv om man finder finansiering andre steder, at de offentlige udgifter øges samlet set?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er jo en skam, at fru Marianne Jelved ikke havde tid til at deltage i debatten om sundhedsforespørgslen i forgårs aftes, for så ville fru Marianne Jelved have registreret en lang debat om ventetiderne. Der var meget stor enighed i Folketinget om, at de nuværende ventetider er uanstændige over for de patienter, som venter på at få behandling.

Og jeg hørte heller ikke fra sundhedsministeren nogen imødegåelse af min påstand om, at

en fjernelse af ventetiderne i det offentlige sygehusvæsen i realiteten ikke koster samfundet noget. Det er jo utrolig dyrt samfundsmæssigt at have folk gående på venteliste, folk, som er udarbejdsdygtige, som har lægebesøg, som har medicinudgifter, mange skal have hjemmehjælp, mange skal have hjemmesygepleje, man får sygedagpenge, man får kontanthjælp, og der er produktionstab på grund af uarbejdsdygtighed.

Jeg vil vove den påstand, at den anstændighedshandling, der hedder, at man fjerner ventetiden for de mennesker, der har brug for en behandling, ikke koster noget samfundsøkonomisk. Det er den ene side af det.

Men den anden er, at vi også havde en interessant debat om bl.a. Det Radikale Venstres dagsordensforslag. I vores dagsordensforslag, som vi ikke fik vedtaget, stod der meget seriøst og realistisk, at vi gerne så en væsentlig nedbringelse af ventetiderne i 1991. Men, fru Marianne Jelved, i regeringspartierne dagsorden var man så useriøs, at man brugte udtrykket »en hurtig afvikling af ventelisterne i 1991«. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Man er nødt til at have en ventetid, som er kort, men som gør, at man kan udnytte ressourcerne i det offentlige sundhedsvæsen seriøst og på en fornuftig måde. Men det var der ikke lydhørhed for i fru Marianne Jelveds parti.

Formanden:

Der er mange korte bemærkninger, så jeg beder om, at man overholder tiden.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige til fru Mimi Jakobsen, hvis indlæg jeg i øvrigt var fuldstændig enig i, at hun har misforstået den holdning, vi i Socialdemokratiet har til den offentlige sektor. Vi er ikke, som fru Mimi Jakobsen tror – eller sagde hun troede – modstander af forandringer i den offentlige sektor, fornyelser, omprioriteringer osv. Faktisk har Socialdemokratiet gået foran i den diskussion med den rapport, der kom fra de nordiske socialdemokratier, den såkaldte SAMAK-rapport, hvor vi netop har peget på alle de muligheder, der er for rationaliseringer, omlægninger, decentralisering og anvendelse af moderne metoder inden for den offentlige sektor. Og man er nødt til at prioritere, også